

Bezoekt door ZIELEN

Maya (26) krijgt al sinds haar vroege jeugd 's nachts bezoek van ongelukkige, dolende zielen. Bovendien voelt ze met grote regelmaat de aanwezigheid van haar overleden opa. Bij een lezeressenactie won ze een huisbezoek van spiritueel coach Patrick Dijkshoorn. Met hem praat ze over haar bijzondere ervaringen.

Tekst: **Carina van Overveld** - Fotografie: **Angeline Swinkels**

Op een zonnige herfstdag is het zover: spiritueel coach Patrick zal bij Maya langskomen voor een consult. Vóór zijn komst vertelt Maya over haar spirituele ervaringen.

“Ik zie dingen die er niet zijn. Dat wil zeggen, ze zijn er wel, voor mij, maar anderen zien ze niet. Al sinds mijn vierde krijg ik 's nachts bezoek van zielen. Ik word wakker en merk dan dat er iemand staat. Ik zie geen duidelijke figuren met een gezicht en details, het zijn meer een soort schimmen. Ik voel een aanwezigheid, een ziel. De zielen die ik op bezoek krijg, zijn vaak machteloos en boos. Dat is het gevoel dat ze op me overbrengen. Waarschijnlijk omdat ze niet weten waar ze zijn of wat ze daar doen. Die nachtelijke bezoeken zijn soms zeer onprettig.

Als klein kind vond ik die verschijningen aan mijn bed doodeng en schreeuwde ik om mijn ouders. Zij dachten eerst dat het nachtmerries waren en probeerden me gerust te stellen. Later kregen ze wel door dat er meer aan de hand was, dat die zielen voor mij levensecht waren. Op een nacht kwamen er mannen in zwarte pakken aan mijn bed, die lieten weten dat ze iemand kwamen halen. Ik vond dat beangstigend en vertelde het aan mijn vader, die me geruststelde. Vrij kort daarna overleed mijn opa, met wie ik een heel goede band had. Door dit soort voorvallen begonnen mijn ouders me echt serieus te nemen. Ze hebben me altijd gesteund en getroost en me nooit belachelijk gemaakt, ook al zien en voelen zij niet hetzelfde.

Toen ik in de puberteit kwam, werd mijn gevoeligheid steeds groter. Ik kreeg vaker zielen op bezoek en het waren ook steeds vaker boze, onrustige bezoekers. Ik merkte dan dat er een negatieve energie om die ziel heen hing en daar werd ik zelf ook onrustig van. Ik raakte lichamelijk uitgeput, want ik sliep natuurlijk niet goed door al die nachtelijke activiteiten. Ook werd ik gevoeliger naar andere mensen toe. Ik voelde stemmingen aan en emoties van andere mensen kwamen vol bij mij binnen. Het begon een beetje uit de hand te lopen. Alsof ik helemaal geen controle meer had over mijn spirituele belevingen.

Rond mijn dertiende kwam ik op aandringen van mijn moeder bij een spiritueel adviseur terecht. Er ging een wereld voor me open: eindelijk iemand die me begreep en die bevestigde dat ik niet gek was! Ik heb toen een tijdje spirituele begeleiding van haar gekregen. Ik leerde dat de zielen die bij mij op bezoek komen vaak plotseling gestorven zijn, bijvoorbeeld door een ongeluk. Daarom zijn ze boos en in de war. Ze snappen nog niet dat ze dood zijn en weten niet waar ze naartoe moeten. Ze heeft me verteld dat het mijn rol is om die zielen te ontvangen en eventueel de weg te wijzen.

Daarvoor moest ik mijn spirituele gaven wel verder ontwikkelen, iets waar ik als puber helemaal geen zin in had. Daarom leerde ze me hoe ik me ervoor kon afsluiten. Dat hield in dat ik elke avond uitsprak: “Ik stel me niet open voor bezoek, ik sluit me nu af ▶

Als spiritueel coach kan Patrick Maya adviezen geven hoe ze het beste kan omgaan met haar paranormale gave. 'Deze gave wegduwen werkt niet, maar het is voor Maya wel belangrijk dat ze zichzelf leert beschermen tegen een overvloed aan energieën.'

en ga slapen." Dat zorgde er inderdaad voor dat ik jarenlang weinig zielen op bezoek kreeg."

KERKHOF

Inmiddels is Maya een volwassen vrouw. Ze woont samen met haar partner Bob en heeft een leuke baan in de zorg. Als puber vond ze het vervelend dat ze anders was, maar inmiddels vindt ze haar gevoeligheid juist bijzonder. Ze sluit zich al een aantal jaren niet meer elke nacht af voor de bezoekers, omdat ze het

nu niet zo moeilijk meer vindt als vroeger. Meerdere keren per week krijgt ze 's nachts zielen aan haar bed, maar daar doet ze verder niets mee. De zielen hebben een uitlaatklep, ze kunnen hun gevoelens bij haar kwijt. Maya is er nog niet aan toe om zielen naar de andere wereld te begeleiden, maar ze heeft geaccepteerd dat dit bij haar hoort.

"Het heeft wel een aantal jaren geduurd voor ik het volledig had omarmd. Vooral in de puberteit vond ik het erg moeilijk om anders te zijn. Wat vertel je tegen

vriendjes of vriendinnen? Ik verberg het niet, maar loop er ook niet mee te koop. Mijn familie weet het en ik heb een paar goede vriendinnen die het weten en accepteren. Ik heb een vriendin die zelf ook spiritueel is ingesteld, dus met haar kan ik erover praten. De andere vriendin gelooft helemaal nergens in, dus met haar heb ik het over andere dingen.

In een relatie kun je dit uiteindelijk niet verborgen houden. Uiteindelijk, als je bij elkaar blijft slapen, komt toch het moment dat ik wakker schrik en dan aan het wijzen ben: "Kijk, daar, zie je dat niet? Daar staat iemand!" Ook al weet ik dat een ander ze niet kan zien, op dat moment ben ik zo overtuigd van het feit dat ze er staan, dat ik het automatisch roep. Bob schrok de eerste keer wel, maar hij heeft het nooit in twijfel getrokken, ook al is hij zelf ontzettend nuchter. Hij accepteert dat dit een deel van mij is en troost me als ik 's nachts weer eens iets engs zie.

Gelukkig is het niet altijd eng! Er zijn een paar zielen die ik erg prettig vind, zoals mijn opa. Ik denk tenminste dat hij het is. Ik zie immers geen concrete personen, maar voel het karakter, het innerlijk van een ziel. Sinds zijn overlijden heb ik heel sterk het gevoel dat mijn opa vaak om me heen is om me te helpen. Ik praat ook gewoon tegen hem, hardop. Dan stel ik een vraag over iets waar ik mee zit. Het antwoord komt meestal later, in een droom. Ik heb heel sterk het idee dat hij over mij en de familie waakt en ons helpt.

Ik vind het ontzettend moeilijk om naar zijn graf te gaan, dat is echt bijna onmogelijk voor me. Als ik daar ben, voel ik zo veel zielen aan me trekken, dat geeft een heel akelig en onrustig gevoel. Vooral als ik het stenen pad verlaat en op het zand loop. Dan zijn mijn emoties zo overweldigend dat ik het niet lang volhoud. Ik krijg het fysiek enorm benauwd en moet dan snel weg. Daar baal ik enorm van, want ik vind dat ik het graf van mijn opa gewoon moet kunnen bezoeken! Misschien dat Patrick daar een oplossing voor weet. Ik vind het echt vreselijk om het kerkhof te bezoeken, maar geniet wel heel erg van de aanwezigheid van mijn opa in mijn leven. Wat ik ook heel mooi vind aan mijn gevoeligheid, is dat ik het ook heb met levende mensen. Ik kan heel goed aanvoelen waar iemand mee zit. Als iemand verdrietig is, kan ik bijvoorbeeld spontaan gaan huilen. Ik ben iemand die leeft op gevoel en intuïtie. Daarom ben ik ook in de zorg terechtgekomen. Ik werk momenteel met verslaafden die weinig vertrouwen hebben in de mensheid. Mijn gevoeligheid helpt me om

hun vertrouwen te winnen en om over te brengen dat ik echt met ze meevoel, dat ik ze begrijp. Ik heb wel geleerd om de zware emoties van mijn werk ook daar achter te laten. Als ik klaar ben met werken, sluit ik die gevoelens af, anders zou ik gek worden!"

SPOOKUUR

Het is bijna tijd voor het consult. Maya is heel benieuwd wat Patrick gaat zeggen. Zal hij bevestigen wat ze voelt en ziet? Ze wil graag weten of het inderdaad haar overleden opa is die vaak bij haar is. Ze hoopt ook dat Patrick een oplossing heeft, zodat ze zijn graf weer kan bezoeken.

Dan gaat de bel. Dat is Patrick.

Een jonge man met een onderzoekende blik komt binnen. Als de thee is ingeschonken, vertelt hij kort over zijn werk als spiritueel coach en Maya vertelt

hem kort over haar gevoeligheid. Patrick vraagt of Maya graag naar het graf van haar opa wil om daar aan te werken, maar Maya twijfelt. Ze staat er wel voor open, maar kijkt er duidelijk niet naar uit. Er valt een stilte, waarin Patrick zijn ogen sluit. Hij probeert zich 'in te voelen' in Maya's situatie. Dan begint hij te vertellen.

"Mensen die veel moeite hebben met sterven en mensen die plotseling overlijden, blijven vaak hangen in het aardse. Ze beseffen niet dat ze naar een andere dimensie zijn gegaan. Als jij voelsprietten hebt om deze zielen aan te voelen, dan gaan ze contact met je zoeken. Dat gebeurt vooral in de avonduren, omdat je lichaam en geest dan helemaal tot rust komen. Word je vaak op een bepaalde tijd wakker van je bezoekers?"

Maya bevestigt dat ze vaak rond half vier wakker schrikt. Patrick glimlacht, dit is herkenbaar. "Mensen denken vaak dat middernacht het spookuur is, maar eigenlijk is het tussen drie en vier spookuur, bij wijze van spreken. Dat komt omdat je lichaam dan

Je kunt je gevoeligheid niet helemaal wegduwen of afsluiten. Dit hoort gewoon bij jou en je moet leren ermee om te gaan

in de diepste staat van rust is, waardoor je ervoor openstaat om dingen te ervaren. Je vorige spiritueel begeleidster had gelijk. Deze onrustige zielen komen bij jou, ze zijn er dus wel degelijk. Je vertelt dat je van haar hebt geleerd om je ervoor af te sluiten. Dan heb ik nieuws voor je: je kunt je er niet echt voor afsluiten. Wel tijdelijk, maar niet permanent. Deze gevoeligheid is iets wat bij jou hoort, iets wat je gedurende je leven zult ontwikkelen. Soms kan die ontwikkeling jaren stilstaan, zoals bij jou nu het geval is. En soms maak je ineens een spurt door, waarna je merkt dat je gave zich heeft uitgebreid. Helemaal afsluiten of wegduwen kan dus niet. Je moet leren hoe je ermee om moet gaan. Maar we gaan het nu eerst over je opa hebben, want daar wil ik graag meer over weten."

Patrick stelt Maya wat vragen over haar band met haar opa. Ook wil hij weten waarom ze het eigenlijk zo belangrijk vindt om zijn graf te bezoeken. Maya

geeft aan dat ze dat als een soort eerbetoon ziet. Iets wat 'erbij hoort'. Ze vertelt dat ze het gevoel heeft dat haar opa om haar heen is en dat hij haar steunt.

Patrick kan ook dit bevestigen: "Je opa staat inderdaad heel dicht bij je. Jij bent een heel gevoelige meid en soms ga je zelf te veel in je gevoel op. Je opa werkt voor jou als een soort katalysator tussen de wereld van de overledenen en de wereld van de levenden. Zonder hem zou de impact van de dingen die jij ziet en voelt nog veel groter zijn. Klopt het dat je hem af en toe fysiek kunt voelen? Dat je een lichamelijke reactie hebt als hij bij je is?" Maya glimlacht en bevestigt dat ze af en toe een soort arm om zich heen voelt en dat dit heel fijn en geruststellend voelt. Het is als een knuffel die door merg en been gaat.

Dan stelt Patrick de hamvraag: "Als je hem zo nabij voelt en zelfs met hem kunt communiceren, waarom wil je dan naar zijn graf toe? Voel je dat als een soort verplichting? Denk je dat je opa wil dat je daarheen gaat?"

Maya geeft toe dat ze het meer als een sociale verplichting ziet, dan als iets wat haar opa belangrijk zou vinden. Patrick kan dit beamen: "Je opa wil je meegeven dat hij altijd bij je is, in goede en in slechte tijden. Zie het bezoeken van zijn graf niet als een verplichting. Hij is op een andere manier bij je. Maar ik denk dat het goed is om zijn graf te bezoeken, om te zien wat je daar ervaart."

Dat vindt Maya goed. Een beetje zenuwachtig pakt ze haar spulletjes bij elkaar en dan gaan we met Patrick naar de begraafplaats bij de kerk. Eenmaal daar is het duidelijk dat Maya zich onprettig voelt: ze loopt snel en star, met opgetrokken schouders, en kijkt naar de grond. Op vragen reageert ze kortaf. Ze balt haar vuisten en loopt zo snel mogelijk in stilte richting het graf. En inderdaad: waar het steden pad ophoudt en het zandpad begint, worden al deze fysieke verschijnselen een tikje erger. Nu is de storm in haar hoofd bijna zichtbaar!

Eenmaal bij het graf van haar opa, wipt Maya ongeduldig van de ene voet op de andere. Ze is onrustig en kijkt diep ongelukkig. Na een korte, respectvolle stilte vraagt Patrick wat ze nu precies voelt. Maya zucht diep en vertelt: "Ik voel me helemaal niet prettig. Alsof er langs honderd kanten aan me getrokken wordt."

Patrick heeft een suggestie: "Als je het beeld van je opa in je hoofd neemt, en je daarop concentreert, wordt het dan beter?"

Maya probeert het en ontspant een klein beetje. Ze geeft aan dat het een beetje helpt, maar dat het veel moeite kost. Patrick legt uit waarom Maya zich zo overweldigd voelt op de begraafplaats: "Je staat heel ►

erg open voor alle invloeden en op een begraafplaats is er heel veel energie. Van do-lende zielen die afscheid van hun lichaam nemen, maar ook diezelfde lichamen die in de grond aan het ontbin-den zijn, stralen een soort energie uit. Jij pakt alles op en zuigt het op als een spons. Daarom voel je je zo onpret-tig hier. Je kunt leren om die invloeden te blokkeren, maar dat is erg moeilijk.”

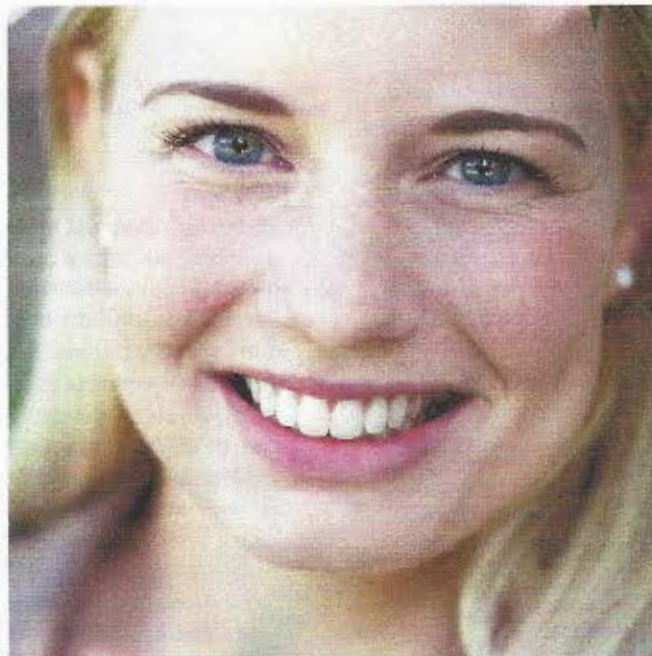
Maya luistert geduldig naar Patrick's uitleg en realiseert zich nu waar dat gevoel van-daan komt. Evengoed geeft ze na een tijdje aan dat ze nu toch wel erg graag weg wil van deze plek.

VERSTAND

Eenmaal terug in haar huis, is de ontspannen, vrolijke Maya weer terug. Patrick vraagt wat ze ervan vond. Maya denkt even na en be-gint dan te vertellen: “Het was erg onprettig, maar ik heb nu gemerkt dat ik me inderdaad korte tijd kan afsluiten als ik me heel erg concentreer. Toch denk ik dat ik niet meer terugga. Het is goed zo. Voor opa hoeft het niet, want die is toch bij me. Het is me de energie niet waard om vanwege een sociale verplich-ting daarheen te gaan. Ik ben blij dat ik daar nu een punt achter kan zetten.”

Patrick en Maya zijn allebei blij met deze doorbraak. Voordat hij het consult gaat afronden, heeft Patrick nog wel een paar boodschappen voor Maya. “Wat ik je wil meegeven, is dat je moet uitkijken met je gevoeligheid. Jij bent iemand die volledig op gevoel leeft, maar het is wel belangrijk om je verstand erbij te blij-ven gebruiken. Zoals je net hebt ervaren, ben je een soort spons die alles opzuigt. Niet alleen energie uit het hiernamaals, maar ook van mensen en dieren uit deze wereld. Je moet wel leren om jezelf daartegen te beschermen. Je opa zal je daarbij helpen.

Ik kan je een paar trucs leren om daarmee om te gaan. Als je even geen invloeden van buitenaf wilt, dan kun je jezelf beschermen door in gedachten een cirkel van rozen met doornen om je heen te maken. Dat werkt als een soort filter voor de meeste nega-

Ik ben blij met de bevestiging van Patrick dat het inderdaad mijn opa is die ik bij me voel en die me beschermt

tieve dingen, zodat je wat meer rust hebt. En als je 's nachts graag een keer wilt slapen zonder dat de zielen bij je op bezoek komen, dan kun je een groot cijfer acht maken in de lucht bo-ven je bed als je erin ligt. Klinkt heel raar, maar het werkt echt. Probeer het maar eens!

Verder heb ik het ge-voel dat jouw gave zich nog verder zal ontwik-kelen, op het moment dat je daar zelf aan toe bent. Je geeft aan dat je daar momenteel niet de ruimte voor hebt in je hoofd en in je leven, maar dat geeft ook niet. Als je er maar goed mee kunt leven en jezelf kunt beschermen als dat even nodig is. Pas goed op je-zelf.”

Maya lijkt opgelucht na het consult.

Een week later is dat gevoel nog veel sterker gewor-den.

“Ik voelde tijdens het consult veel positieve energie om ons heen en dat was erg prettig. Ik heb al mijn vragen kunnen stellen en ben blij met de bevesti-ging dat het inderdaad mijn opa is die me vaak be-schermt. Ik heb het stukje onrust over de begraaf-plaats helemaal kunnen afronden. Ik weet nu waar het door komt en hoef er niet meer heen van mezelf. Het is goed zo.”

De tips die Patrick me heeft gegeven, gebruik ik ze-ker. Ik heb al een paar keer een denkbeeldige acht boven mijn hoofd gemaakt voor het slapen gaan en dat werkt echt! Dan krijg ik 's nachts geen bezoek! Al met al vond ik het erg fijn en bijzonder. Het consult heeft me geleerd hoe ik nog beter kan omgaan met mijn ‘zesde zintuig’.” ■

Voor meer informatie over Patrick en zijn werk, kijk op: www.dedriecoaching.nl.

Wil je reageren op dit verhaal? Mail o.v.v. '1326 Maya' naar redactie@mijngeheim.nl. Je kunt ook je eigen verhaal vertellen op www.mijngeheim.nl.